

DEN DANSKE FOLKEKIRKE

Ledelse og organisering

I Grundlovens paragraf 4 understreges forbindelsen mellem den danske stat og kirken: "den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten". Dette forhold gælder, så længe majoriteten er medlem af folkekirken.

Folketinget vedtager rammerne for en lang række forhold i folkekirken, eksempelvis gudstjenesteordning, ritualer, salmebog eller regler for dåb og konfirmation. I 2012 vedtog folketinget eksempelvis, at par af samme køn kunne blive viet i kirken. Selv om staten fastsætter denne lov, har præsterne mulighed for at sige nej til at udføre ritualer, hvilket det kun er et fåtal af folkekirkens præster, der gør.

Kirkeministeriet har ansvar for folkekirkens økonomi, styrelse og personale. Det er også Kirkeministeriet, der varetager civilregistrering af borgerne. Alle nyfødte skal uanset religiøst tilhørsforhold registreres på det lokale kirkekontor.

Folkekirken har ikke nogen øverste leder, der kan udtale sig på vegne af hele kirken. Folkekirken er i stedet inddelt i stifter, provstier og sogne. Danmark er inddelt i 10 stifter. Stiftet ledes af en biskop, der vælges af områdets menighedsrådsmedlemmer, og biskoppen fungerer som øverste myndighed for alle stiftets præster. Provstiet består af en række sogne og ledes af provsten og provstirådet. Sognet udgør den mindste enhed og betegner et geografisk område med en eller flere fælles kirker. Det lokale menighedsråd er kirkens rygrad, som ansætter præsten og varetager beslutninger omkring kirkens liv og aktiviteter.